

**Recenzja pracy doktorskiej pod tytułem:
*MIĘDZY OBRAZEM A OBRAZEM
MALARSTWO-PODPORZĄDKOWANIE RZECZYWISTOŚCI
WIRUJĄCE ŚWIATY***

autorstwa mgr Katarzyny Kulpy z Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, dotycząca wniosku o nadanie stopnia doktora w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Promotorem pracy doktorskiej jest prof. Marian Waldemar Kuczma

Dokumentacja

Recenzja sporządzona jest na podstawie otrzymanej dokumentacji:

- egzemplarza pracy doktorskiej pt. *MIĘDZY OBRAZEM A OBRAZEM, MALARSTWO PODPORZĄDKOWANIE RZECZYWISTOŚCI, WIRUJĄCE ŚWIATY*

- dokumentacji przebiegu pracy dydaktycznej Pani mgr Katarzyny Kulpy

- opinii promotora prof. Mariana Waldemara Kuczmy z Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu im.

Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

- kwestionariusza osobowego

- dokumentacji elektronicznej zawierającą PDF rozprawy doktorskiej pt. *MIĘDZY OBRAZEM A OBRAZEM, MALARSTWO PODPORZĄDKOWANIE RZECZYWISTOŚCI, WIRUJĄCE ŚWIATY*

W skład rozprawy doktorskiej składa się część teoretyczna, *ANAMNEZJE* – zestaw 20 - stu reprodukcji wielkoformatowych obrazów o wymiarach 2x 200x100 cm

I. Nota biograficzna

Pani Katarzyna Kulpa urodziła się w 1965 roku w Gryfinie, jest absolwentką kierunku malarstwa na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, dyplom zrealizowała w pracowni prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego oraz w pracowni malarstwa w architekturze prof. Wojciecha Kaniowskiego, który obroniła w 2008 roku z wynikiem bardzo dobrym, otrzymując tytuł zawodowy magistra sztuki. W tym też roku otrzymała stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia w dziedzinie Kultury i Sztuki. Ukończyła również Akademię Terapii Ekspresywnych Mateusza Wiśniewskiego i Akademię Arteterapii SensArte w Warszawie.

II. Przebieg pracy dydaktycznej

- 1998 – 2007 instruktor zajęć i warsztatów popularyzujących sztukę w Ośrodku Postaw Twórczych we Wrocławiu, zajęcia prowadzone programem autorskim zawartym w projekcie pod tytułem: *Wędrowanie po sztuce* pod patronatem Urzędu Miasta Wrocławia
- 2008 - 2016 wykładowca w Wyższej Szkole Humanistycznej we Wrocławiu na Wydziale Architektury Wnętrz, prowadziła zajęcia ze studentami studiów pierwszego stopnia w

semestrze I-VI z przedmiotów podstawowych: malarstwo, rysunek oraz przedmiotów do wyboru: malarstwo architektoniczne, dzieło sztuki we wnętrzu architektonicznym,

- autorka programu przedmiotu dzieło sztuki we wnętrzu architektonicznym na potrzeby kształcenia studentów WAW,
- 2009 kurator wystawy studentów Architektury Wnętrz i uczestników zajęć w Centrum Kultury Wrocław-Zachód, pt. *Dialog z Architekturą*,
- 2010 kurator wystawy dydaktyków i studentów WSH i Kaunas College pt. *Wrocław-Kowno*, w ramach Europejskiej Nocy Muzeów – Browar Mieszczański we Wrocławiu,
- 2011 kurator wystawy prac studentów WSH pt. *Z wnętrza do wnętrza* w ramach Europejskiej Nocy Muzeów,
- opieka nad prezentacjami artystycznymi podczas festiwalu *Wrocław Podwodny*,
- ekspozycje prac studentów czasowych wystaw zbiorowych eksponowanych we wnętrzach Wyższej Szkoły Humanistycznej na przykład: *Cytaty z malarstwa współczesnej*, wystawy poplenerowe oraz wystawy indywidualne studentów: Weroniki Okoń, Anny Hrissulidu, Agnieszki Romanowskiej,
- opieka artystyczna nad realizacjami murali w ramach przedmiotu fakultatywnego malarstwo architektoniczne: mural architektoniczny na terenie Browaru Mieszczańskiego we Wrocławiu (2010 rok, obecnie już nieistniejący), mural we wnętrzu sali rehabilitacji w Państwowym Szpitalu Kolejowym we Wrocławiu (2010 r.), mural we wnętrzu sali zabaw w Państwowym Domu Dziecka we Wrocławiu (2012 r), mural we wnętrzu sali terapii uzależnień we Wrocławskim Centrum Zdrowia (2013 r.)
- wykładowca w Podyplomowym Studium Wnętrza i Designu (Wyższa Szkoła Humanistyczna), prowadzenie zajęć w ramach przedmiotów: kompozycja płaska i przestrzenna, dzieło sztuki we wnętrzu (w roku 2010-2011), rysunek perspektywiczny, malarstwo architektoniczne (w roku 2011-2013)
- prowadzenie warsztatów plastycznych pt. *Na granicy porządku i chaosu. Rola przypadku i geometrii w sztuce*, w ramach programu Erasmus+ w Escola Superior de Artes Aplicadas from Instituto Politecnico w Castelo Branco w Portugalii – Międzynarodowy Festiwal ESART
- 2008 - 2016 instruktor zajęć plastycznych dla dzieci i dorosłych w Centrum Kultury Wrocław – Zachód
- 2013 współpraca z Fundacją Kilo Kultury we Wrocławiu, prowadzenie zajęć plastycznych, wykładów o sztuce dla dzieci i dorosłych – instruktor w projekcie pt.: *Kontury Kultury*
- współrealizacja projektu pt. *Ekspedycja Audiodeskrypcja. Odkrywanie Nowych Obszarów Edukacji Kulturalnej* (przygotowanie i realizacja autorskich warsztatów dla dzieci z dysfunkcją wzroku – odbiór filmów w projekcji kinowej), projekt pod patronatem Państwowego Instytutu Sztuki Filmowej
- 2016 prowadzenie cyklu warsztatów malarskich, projekt pt. *Na styku kultur Wrocław-Alicante* w ramach programu Erasmus+ z grupą studentów Wyższej Szkoły Handlowej we Wrocławiu oraz ze studentami z Escuela de Arte y Superior de Disegno de Alicante, organizacja wystawy końcowej projektu
- 2016 działania wolontaryjne na Ukrainie
- prowadzenie międzynarodowych (uczestnicy z Ukrainy, Słowacji i Polski) warsztatów – projekt pt. *Koło Dobra*, Klasztor Goshev w Iwano-Frankowsku, Kijów, organizacja wystaw w Iwano-Frankowsku, Kijowie, organizacja aukcji charytatywnej na rzecz Centrum Paliatywnego w Iwano-Frankowsku
- działania wolontaryjne na zaproszenie Konsula Generalnego RP na Ukrainie, Wołyń, współpraca z ukraińskimi artystami i arteterapeutami, prowadzenie projektów artystycznych

z dziećmi i osobami dorosłymi zmagającymi się z doświadczeniami wojny (Drohobycz), warsztatów dla mniejszości polskiej w Centrum Zamłynia, organizacja międzynarodowej współpracy pomiędzy ośrodkami Łuck i Wrocław

- 2017 prowadzenie cyklicznych warsztatów w ramach: *Kampanii Biała Wstążka, Kampania Przeciw Przemocy* realizowanych w Konturach Kultury, MOPS, czynny udział w seminarium: *Uwarunkowanie i przeciwdziałanie przemocy - rola arteterapii i tworzenie sztuki jako środków terapeutycznych skierowanych do osób uwikłanych w przemoc* organizowanym na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego
- 2017 praca jako wolontariuszka w Schronisku dla Bezdomnych Kobiet przy Towarzystwie św. Brata Alberta we Wrocławiu – prowadzenie warsztatów plastycznych z elementami arteterapii
- 2017 prowadzenie pleneru malarskiego *Plener Malarski na Wyspie Bielarskiej* dla rodzin objętych opieką Fundacji Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci, organizacja aukcji charytatywnej
- 2018 organizacja akcji malarskiej *Łąka dla Milenki*, realizacja warsztatów w Schronisku św. Brata Alberta, Dolnośląskim Ośrodku dla dzieci Niewidomych i Słabowidzących, Konturach Kultury we Wrocławiu, organizacja wystawy i szeroko zakrojonego przedsięwzięcia we Wrocławskim Ratuszu
- 2018 prowadzenie warsztatów plastycznych z elementami nauki o barwie pt. *Zanurz się w sztukę*, Galeria Vivid we Wrocławiu
- 2018 prowadzenie pierwszej edycji warsztatów pt. *Kolory dźwięku* w ramach Międzynarodowego Festiwalu Eklektik Session, Galeria Vivid we Wrocławiu
- 2019 prowadzenie warsztatów pt. *Dom i tożsamość* w Stowarzyszeniu Nowe Horyzonty we Wrocławiu
- 2020 współprowadzenie warsztatów pt. *Kolory dźwięku* w ramach programu dotacyjnego: *Kultura w sieci* finansowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
- 2021 współpraca z Wrocławską Szkołą Fotografii AFA, prowadzenie pracowni rysunku i malarstwa
- 2021 prowadzenie zajęć plastycznych dla dzieci i młodzieży w Centrum Kultury zamek we Wrocławiu (obecnie Ośrodek Postaw Twórczych. Zamek)

III. Dorobek artystyczny

Pani Katarzyna Kulpa uprawia malarstwo jak sama stwierdza najchętniej wielkoformatowe, performance, zajmuje się sztuką akcji, arteterapią. Na jej dorobek wystawienniczy składa się szereg wystaw indywidualnych, uczestnictwo w wystawach zbiorowych, akcjach plastycznych o charakterze performatywnym, ogólnopolskich i międzynarodowych plenerach malarskich, warsztatach artystycznych, sympozjach, projektach popularyzujących kulturę i sztukę. Do ważniejszych aktywności wystawienniczych autorki należą:

Wystawy indywidualne

Anamnezje, Przejście, wystawa malarstwa i performance, Galeria na Czystej, Wrocław 2020

Anamnezje I wystawa malarstwa Galeria Kierat Szczecin, 2019

Fosfeny, malarstwo i dokumentacja działań performatywnych, Galeria Misterstw, Łuck Ukraina 2017

Przez granice, performance, Drohobycz, Ukraina 2017

DoM, Kunstforening Sygehus Sonderjylland Aabenraa, Dania 2013

Malarskie Konfluencje, Galeria Sztuki Aktualnej Wrocław 2013 r.

Mój woal, Galeria Pracownia Academia Nova, Wrocław 2011 r.

Udział w wystawach zbiorowych

Po Sztuce, wystawa jubileuszowa ZPAP, Pałac Hatzfeldów, Wrocław 2022 r.

Ekspresja. Struktura. Kolor. ZPAP, BWA Awangarda, Wrocław 2018 r.

Młodzi w muzeum, poziom najwyższy, Muzeum Narodowe we Wrocławiu 2016 r.

WOLIERY 4 Choćby szeptem czy krzykiem, Muzeum Współczesne we Wrocławiu 2012

Z wnętrza do wnętrza, Galeria BrowArt, Wrocław 2011 r.

Po setce. ZPAP, Muzeum Miejskie Arsenał, Wrocław 2011 r.

Quadro-Art. Międzynarodowe Biennale Malarstwa, Łódź, 2008

Dialog z kulturą, wystawa pokonkursowa, ASP Wrocław, wystawa stypendystów Prezydenta Miasta Wrocławia Rafała Dudkiewicza 2008 r.

Na podstawie załączonej dokumentacji najważniejszych wystaw i działań performatywnych Pani Katarzyny Kulpy mogę stwierdzić, iż dokonany wybór obejmuje okres przypadający lata: 2008 – 2022. Na podstawie dokumentacji i informacji zaczerpniętych z Internetu w przybliżeniu mogę podać informację o 11 w tym 4 międzynarodowych indywidualnych wystawach w tym 3 indywidualne wystąpienia performatywne, 22 udziały w wystawach zbiorowych w tym 5 miały charakter międzynarodowy, udział w 3 plenerach malarskich w tym 2 międzynarodowych, organizacja i prowadzenie 6 warsztatów plastycznych oraz jedno działanie mające charakter akcji malarskiej: *Łąka dla Milenki*.

W rozpiętości dokumentacji dokonań artystki należy podkreślić wielopłaszczyznowość dokonań artystycznych, od indywidualnych wystaw malarskich, działań z przestrzeni sztuki performance do działań z pogranicza praktyki sztuki – realizacja autorskich programów, organizacja działań o charakterze warsztatów, które kierowane są tak do młodzieży jak i do dorosłych – od współdziałania z młodzieżą uzdolnioną plastycznie po działania na rzecz osób z szczególnymi potrzebami (osoby słabowidzące i niewidome). Pani Katarzyna bardzo szczerze określa jak ważną rolę w jej artystycznym rozwoju stanowi praca dydaktyczna na terenie działań terapii przez sztukę czy arteterapii w szerokim ujęciu terminu. Praca ta wymaga dużego namysłu i ostrożności jak również umiejętności łączenia wiedzy i praktyki z wielu dyscyplin, wrażliwości a przede wszystkim empatii.

Mam poczucie niedosytu w opracowaniu kalendarium autorki, brak jest precyzji co do charakteru wystaw, tytułów prac upublicznonych zwłaszcza przy udziale w wystawach zbiorowych przeglądowych, czy udziału w konkursach, projektach wystawienniczych.

IV. Praca doktorska pt. *MIĘDZY OBRAZEM A OBRAZEM, MALARSTWO PODPORZĄDKOWANIE RZECZYWISTOŚCI, WIRUJĄCE ŚWIATY*

Treść

Praca doktorska Pani Katarzyny Kulpy w części opisowej składa się ze wstępu, trzech esejów poświęconych sztuce oraz podsumowaniu. Pierwszy esej autorka zatytułowała: *CZAS I PRZESTRZEŃ*, który przyjmuje formę literacką przedstawiając krótki rys historyczny myśli ludzkiej w temacie jednej z najbardziej ogólnych kategorii filozoficznych.

W rozwinięciu przedstawia własną refleksję nad fragmentem zagadnienia odnosząc się do odczuwania czasoprzestrzeni jej własnego świata - świata artysty, konkludując cytatem z *Manifestu życia artysty* M. Abramovič.

ODPOMINANIE ANAMNEZJE – to tytuł drugiego eseju prezentującego subiektywny punkt widzenia dotyczący zagadnienia *funkcji* pamięci i jej mechanizmów działania, istotności w budowaniu samoświadomości, tożsamości człowieka, twórcy. Autorka prezentuje pogłębione rozważania na temat roli procesów zapamiętywania, przechowywania wspomnień ich blaknięcia wskutek dystansu pomiędzy przeszłością a teraźniejszością. Proces odpominania jest więc przeciwnym kierunkiem, który dla artystki jest bardzo ważny wręcz pożądany, nadała mu wręcz rolę priorytetową w swoim procesie podejmowania decyzji twórczych. Rozważania te kontynuuje w trzecim eseju *zatytułowanym WIRUJĄCE ŚWIATY*, odnosząc się językiem bardzo osobistym tak do podstawowych problemów sztuki współczesnej jak i własnych malarskich fascynacji koncentrując się na twórczości Hansa Hartunga i Zao Wou-Ki. Wszystkie trzy części stanowią spójną całość, tworząc teoretyczną refleksję, ściśle związaną z koncepcją pracy artystycznej.

ANAMNEZJE – cykl obrazów

Autorka analizując źródło swoich inspiracji i przywoływanych obrazów używa terminu odpominanie, czyli działanie w procesie, samoświadome wystawianie się na pewien rodzaj przeżycia – będącego formą *teatrum przeszłości* – formą mniej lub bardziej rozpoznaną, autorka pisze:... *Znaczną część mojego życia i twórczości poświęcam na tworzeniu przestrzeni w której będę się mogła zająć właśnie anamnezją własnej historii ...* Odkładając teoretyczne, filozoficzne dyskursy dotyczące ewaluacji znaczenia i rozumienia samego terminu jak również jego konotacji we współczesnym świetle badań, autorka deklaruje chęć tworzenia przestrzeni. Zapewne chodzi tutaj o przestrzeń w sensie ogólnym, jak również a może przede wszystkim o przestrzeń, w której twórca malarz wolny jest od świata za przysłowiowym *oknem*. Przestrzeni, w której spełniają, bądź będą spełniać się wszelkie najważniejsze aksjomaty twórcze i nie mam tutaj na myśli tylko danego miejsca z całym jego anturazem przestrzeni, która ściśle związana jest z obrazem. Obrazy jak pisze Maurice Merleau-Ponty w: *Oko i umysł Szkice o malarstwie „... są wnętrzem zewnątrz i zewnątrz wnętrza co możliwą czyni dwoistość czucia, doznawania, a bez z czego nie zrozumie się nigdy quasi - obecności i czegoś, co zbliża się do widzialności, a co stanowi cały problem wyobrażonych istotności”*. Sam proces twórczy dla malarki jest swego rodzaju i w całej swej komplikacji procesem alchemicznym, gdzie następuje przemiana świata w malarstwo, co zdefiniowane w drugiej części tytułu rozprawy: **MALARSTWO PODPORZĄDKOWANIE RZECZYWISTOŚCI**.

MIĘDZY OBRAZEM A OBRAZEM

Pierwszym i kardynalnym pytaniem jest kwestia oglądu obrazów, autorka prezentuje cykl prac malarskich pod wieloznacznym tytułem *Anamnezje* – co w jakimś sensie odkrywa a jednocześnie zakrywa temat, bowiem nie mamy do czynienia z kontekstem czytelności obrazu w wersji narracyjnej. I chociaż tytuł bywa ważny to w przypadku tego zestawu, ważniejsze dla mnie są same obrazy. Cykl składa się z dwudziestu podwójnych obrazów o wymiarach 2x 200 x 100 cm, namalowanych na płótnie w technice mieszanej, powstałych na przestrzeni trzech lat czyli od 2019 do 2022 roku.

Analizując problem nasuwa się zagadnienie narracji w obrazie, która stanowi o jakości myślenia malarskiego autorki, jakości przeżycia, emocji a także wpływa na proces odbioru dając wskazówki do odczytania treści. Ustanowiona hierarchia od ogółu do detalu zachęca do odbioru zarówno całości sporych formatowo prac, jak i szczegółów malarskich i quasi graficznych partii, pieczołowicie wykonanych koronek linii. Będąca w ciągłym ruchu materia lub pramateria osobowej pamięci lub może prapamięci obrazów, emocji, posiada tu zarówno rozmyte granice plam stref koloru, jak i ostre granice, miejsca zbliżenia i analizy, które chcą zatrzymania i kontemplacji. Pierwsze moje wizualne skojarzenie to środowisko kosmiczne poruszane jak pisze autorka wirowym ruchem nieustającym. Więc owe zbliżenia przywołują chęć zatrzymania i powrotu lub nawet żalu za utraconym, przynosząc jednocześnie efekt wzbogacenia malarskiej struktury obrazu o intencjonalną kaligrafię.

Pozostaje kwestia podwójności nasuwająca porównania do stereometrii umożliwiającej wizualną lokalizację przedmiotów w przestrzeni. Lecz odbicie jako zabieg estetyczny ma tu również podłoże wyrazowe i znaczeniowe dając alternatywę wyboru lub drogi deklaracji lub też określa podwójność intencji. Odbicie ustanawia symetrię, która jest jednym z podstawowych sposobów porządkowania kompozycji, tutaj intencjonalnego chaosu, porządkowania doznań, które tracą wariacyjną przypadkowość pojedynczego kadru, ustanawiając linie porównania. Między stronami tworzy się napięcie jak w multiplikacji elektronicznej, tutaj zmaterializowane malarsko poprzez farbę.

W zestawie prac Pani Katarzyny Kulpy istotne staje się zagadnienie przestrzeni w kontekście iluzji przestrzeni w obrazie, która wspomagana jest konstrukcją podziału kompozycyjnego, układu osi. Widać tu współpracę wszystkich czynników, pozostają relacje wielkości części względem całości, sposoby reżyserii całego układu „dziania, nawarstwiania” się akcji w obrazie. Umożliwiając powstawanie pewnego rodzaju scenariusza widzenia poszczególnych aktów w *teatrum obrazu*, wliczając linię czasu, która biegnie jakby wewnątrz obrazu jak i czasem, który poświecić możemy na ogląd.

W pracach Pani Katarzyny mamy do czynienia z ideą przedstawienie – podłoże, ideą pozytywowego kształtu na negatywowym tle, ku czemu zmierzają wszelkiego rodzaju sylwetowe kompozycje, w skrócie określane jako problem figury i tła. Figura – forma w pierwotnej wersji powstaje w większości obrazów na skutek osiowego odwrócenia się – odbicia *matrycy strukturalnej*, tworząc formułę wstępnej symetrii, ten prosty zabieg warsztatowy sprawia, że obraz odczytywany jest dwojako. W pierwszym oglądzie bezwiednie sprawdzamy / szukamy owej matrycy, chcąc nadać jej prymat ważności dokonując analizy lewej do prawej części i na odwrót, porównujemy i odszukujemy lustrzaną topografię obrazu, lecz to tylko wstęp dla odbiorcy, obraz przecież jest całościową powierzchnią. Umieszczenie figury w polu jest zadaniem fascynującym, gdyż wiąże się z tym wiele problemów, jeśli cała powierzchnia płótna ma jednakową wagę i z tego powodu należy ją traktować jako jedną powierzchnię, w jaki sposób można umieszczając formę zachować jej integralność? Jak rozwiązuje ten problem autorka cyklu?

Niczym mutacja formy – figura w stosunku do tła obrazu ustanawia granicę swojego terytorium tym samym określa się stosunek przestrzeni w obrazie, który jest poszerzony o kolejną warstwę narracji szczegółów. Układy form – figur artystka niekiedy umieszcza na

plaszczyźnie płótna tworząc z nich zamkniętą formułę obrazowania z całą siłą ekspresji kontekstu kształtu. Kształty te nie utożsamiają się z kształtami konkretnymi są odczuwane jako wynik transformacji. Ze względu na swój organiczny charakter muszą u widza wywoływać skojarzenia.

Stosując pozorną symetrię określa ich relację względem siebie lub tworzy figurę na swej osi spajając dwie części formy w jedność. Organizm figury staje się więc całościową tkanką obrazu – geologicznym przekrojem, makroorganizmem, wnętrzem, gęstniejącą materią, mapą metropolii, śladem siły zderzenia. Układy tych form-figur w malarskim cyklu się różnicują, niekiedy napierają na wnętrze obrazu od zewnątrz tworząc inny porządek układów przestrzennych z grawitacyjnym punktem odniesienia jak w kosmologicznych wyobrażeniach przestrzeni lub wyznaczoną linią horyzontu jak w ujęciach pejzażowych. Obraz po obrazie ustanawiają się zależności konstytuujące rzeczy wprzęgnięte w kompozycję wykaligrafowaną i jakby powoli narastającą – ślady jej wewnętrznego widzenia, może tylko na chwilę, bo wszystko jest w nieustannym ruchu, w drzeniu, w momencie przemiany w poetycką metą informację o świecie.

Farby pachną inaczej. Zapach z odrobiną smutku [...] A jeszcze inne pachną nostalgią – pisze autorka w trzecim eseju zatytułowanym Przenikanie światów.

Jej wielkoformatowe obrazy ogarniają i wchłaniają odbiorcę swym intensywnym kolorem, rozmachem, energią Pani Katarzyna Kulpa więzi w obrazie ulotną wizję. Czasem to konkretny obraz wyciągnięty z głębin pamięci przekłada się to na abstrakcyjną formę. Dla niej obraz to intensywne zmaganie się z materią w akcie tworzenia, jednak również dyscyplina wyrażająca się w świadomych ograniczeniach kolorów, faktury, światła.

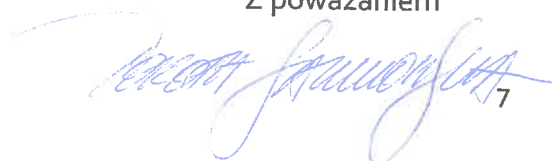
W obrazach Pani Katarzyny Kulpy kolor i forma są zestrojone, szuka form budzących wiele skojarzeń, jej malarskie doświadczenie lokuje się we wszystkich kierunkach jakby jeden moment posiadał wiele momentów, jakby jedno miejsce zawierało w sobie tysiąc miejsc – złożonością jednego odczucia. Malarstwo jest dla niej stałym dążeniem do unaoczniania emocji. Przeżycie je wywołuje, obraz – przywołuje. Malarstwo pozwala jej nad nim zapanować.

Artystka scalając wiele elementów formy tworzy nowe charakterystyczne niebanalne i oryginalne wartości plastyczne jej malarstwo posługuje się kodem, powołuje obrazy tworząc odrębną swoistą ścieżkę w sztuce współczesnej. Pani Katarzyna Kulpa to osobowość twórcza, łączy w sobie cechy pedagoga i pełnego pokory poszukującego artysty.

Konkluzja

Mając na uwadze ocenę dorobku artystycznego, dydaktycznego oraz przedłożonej pracy doktorskiej z przekonaniem stwierdzam, że mgr Katarzyna Kulpa precyzyjnie określiła obszar swoich poszukiwań twórczych, zaprezentowała oryginalne rozwiązanie problemu artystycznego i wykazała ogólną świadomość dotyczącą sztuki i kultury, co każe mi wyrazić pozytywną opinię i wnoszę o przyznanie Pani Katarzynie Krupie stopnia doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Z poważaniem

7